

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVI брой 3 (1306)

Търново, вторник, 5 януари 1960 г.

Цена 20 ст.

ПРОСВЕТЕНИ КООПЕРАТОРИ — ВИСОКИ РЕЗУЛТАТИ

Измина вече месец и половина от започване на селскостопанската учебна година. В курсове, кръжоци, читателски групи се учат стотици кооператори, кооператорки, звеноводи и бригадери. Стремелството за усвояване повече и задълбочени знания за подобряване на квалификацията са показателни. И това е обяснимо. Изпълнението на петилетката в селското стопанство за три години, получаването на значително по-високи добиви изискват многознателни и висококвалифицирани кадри.

Добре и навреме започнаха работата агротехническите кръжоци и курсове в обединените стопанства Стражица, Церова кория, Горна Липница, Драгомирово, Михалици, където са изнесени вече по 5-6 лекции.

За пример на редовно събиране на кръжочниците е агрономът на ТКЗС в с. Стражица Стефан Самуилов, който ръководи агротехнически кръжок с младежите и е провел седем занятия, а в тригодишния курс за високодобивни в с. Павел е изнесъл 6 лекции.

Добре вървят занятията на агротехнически кръжок в с. Г. Липница с ръководител Д. Димитров, където редовно присъствуват над 40 кооператора. Плана е устроил работата си и агрономът в с. Самоводене Здравко Сидеров.

Това, разбира се, е добре, но направените проверки показват, че работата в кръжоците не навсякъде е на необходимото равнище. На много места ръководителите на стопанствата, а и самите селскостопански специалисти, не се отнасяха с необходимата сериозност към селскостопанската просвета. Не започнаха навреме занятията агротехническите кръжоци в района на обединеното стопанство в с. Ресен главно поради подценяване на тази задача както от страна на управителния съвет, така и от страна на главния агроном на стопанството. Още умуват кога да свикат първата сбирка ръководителите на кръжоците в Балван, Полски Тръмбеш, Обединение и др.

А така повече не бива и не може да продължава. Нужно е още сега управителните съвети на стопанствата, партийните комитети и специалистите да вземат най-сериозни мерки и всички кръжоци незабавно да започнат работа при най-редовно посещение на кооператорите.

За да могат участниците в курсовете и кръжоците да получават трайни и задълбочени знания, да се запознаят с чед-

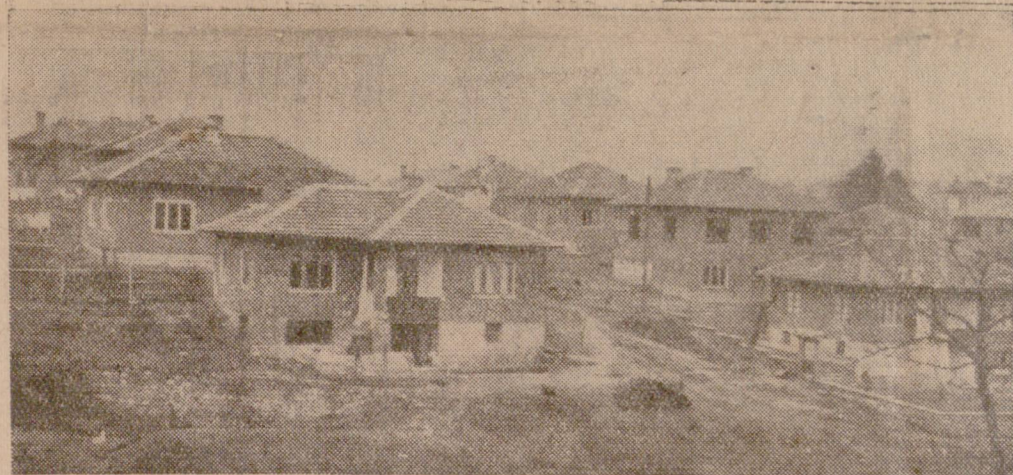
ния опит на селскостопанската наука и практика, е необходима сериозна и системна работа през цялата учебна година. Ще трябва ръководителите на просветните звена, които имат няколкостотин опит, да подготвят лекциите си по-добре от всяка друга година, да ги онагледяват по-интересно, да използват диaproекционните апарати, екскурзиите и да организират практически упражнения на полето, фермите и др. да държат за дисциплината и реда.

Добре би било за подобряване метода на преподаването един от най-добрите специалисти в стопанствата да изнесе показна лекция в присъствието на всички специалисти. По такъв начин всички ще имат възможност да обсъждат начина на изнасяне и да дадат съответни препоръки.

Необходимо е по-отблизо да следят хода на селскостопанската просвета и ръководителите на ТКЗС, особено председателите и зам. председателите, да бъдат те в течение на всички повдигнати въпроси и да оказват помощ, където е необходимо.

Разбира се, успехът на просветните звена в крайна сметка зависи от желанието и стремежа на кооператорите да се учат. А кооператорите са любознателни. Стига правилно да бъдат насочени, сили и възможности да получат още по-високи добиви от растителността и по-голяма продукция в животновъдството у тях има и те трябва напълно да се използват.

Селскостопанската просвета сега е една от много важните задачи на село.

Израсна нов жилищен квартал в гр. Елена, който през 1959 г. бе наименован „П. Ю. Тодоров“

От първия ден — с изпълнени планове!

Отново устремно

Трудовият колектив на Държавни захарни заводи в Горна Оряховица изпълни годишния си производствен план за 1959 година 102.49 на сто.

Достойно отговори колективът на Обръщението на Централния комитет на Партията към комунистите и всички трудещи се. Още

от първите дни захароварните работници устремно за изпълнение на плана за 1960 година. За дните до 3 януари те изпълниха плана си 178 на сто, като дадоха 250.000 кг захар над плана. През тези три дни особено добре работиха смените на инж. Петров и на Янко Биков. Отличиха се с работата си и захароварите Ст. Стойчев, Ал. Даскалов, техниците К. Илиев, В. Стамов, Н. Ванков и други.

И работниците от спиртна фабрика започват добре. През първите три работни дни те не отстъпват от графика. В съревнованието между смените начело застана бригадата на Ат. Вутов, следвана от тази на М. Станчев. Плана си общо за трите дни колективът на фабриката изпълни 125 на сто и даде 15.000 литра спирт в повече.

Малкар на 2 и 3 януари да работиха само някои отдели на бонбонена фабрика, работниците преизпълниха своите производствени задачи.

Воювайки още от първите дни за високо изпълнение на плана за 1960 година, заводският колектив се бори за съкращаване срока на петилетия си план под три години и осем месеца, колкото е обещал.

Ив. Вачев

Хубаво начало

Още не изживели радостите митове от посрещането на Новата година, още не отпочинали от кръшните народни хора и ето работниците от товаро-разтоварна служба при товарна гара Г. Оряховица са пак на своя пост.

На работа е постъпила смяната с бригадир Иван Бъчваров. На пръв поглед на вагоните е както преди работата по обработването. Но устремът, с който работниците подхващат работата, ентусиазмът, който се чувства сред тях е друг.

Тази смяна през 1959 година спечели съревнованието с другите две смени и завоюва званото „смяна първенец“. През 1960 година те са решили достигнатите успехи да бъдат увеличени.

Затова още от първото дежурство си поставиха за цел чрез съвместното на товарване на тежки и обемни товар да се изпълни на-

пълно обемът на всеки омнибусен вагон, да се увеличи средното статично на товарване.

Успехите на работата не закъсняха. През първото дежурство смяната с бригадир Иван Бъчваров постигна средна тежина на омнибусен вагон с 623 килограма над плана. Това обаче не ги задоволи.

На трети януари те увеличиха с 1.175 килограма над плана товара на всеки вагон и достигнаха средно 9.175 кг.

Големи успехи постигна и бригадата на Марин Зеленов по товарене и разтоварване на вагоните пратки. На първи януари работниците от бригадата обработиха 592 тежкото-варни вагона.

С тези успехи двете бригади, работещи при омнибусните вагони и вагонните пратки, започнаха работата, което е хубаво начало.

Ст. Кулов, дописник

Радостна равностметка за едногодишен труд

Има защо да се радват

Радостни посрещнаха Новата 1960 година кооператорите от обединеното ТКЗС в гр. Търново. И има защо.

През 1959 година те работиха упорито. Докато през 1958 година е била произведена валова продукция за 11.232.000 лв., сега те отчетат валова продукция за 28.696.000 лв. В резултат на това значително се увеличили и заплатите на трудолюбивите. За 1958 година „средният“ трудолюбив в натура и пари за всички съставни села на обединения кооператив е бил 9.43 лева, а за 1959 година той вече е 13.53 лв., от които само в пари 8.60 лева. Докаго през 1958 година на работниците

способен кооператор се падаха 3.025 лева, то сега получават по 6.280 лева. Сега на кооператорите се разпределят 3.327.000 лв. в повече за парично заплащане в сравнение с 1958 година.

През първите дни на Новата година започна разработването на показателите на стопанския план за 1960 година. Сега материалната база е значително разширена, опитът по организационна и производствена е по-голям, вярата в успеха — потвърдена. Налице са всички предпоставки за по-големи успехи през 1960 година.

Г. ДЕВЕДЖИЕВ

гл. счетоводител на ТКЗС

Вярата е още по-силна

Работиха, трудились през цялата година кооператорите от с. Церова кория и една мисъл вълнуваше всички — какво ли ще бъде паричното и натуралното възнаграждение? Те имаха основание. Първа година обединен кооператив, много нови и големи задачи. Пък и годината не бе твърде благоприятна. Градушка падна над натежалото от плод поле. Но не се отчаяха кооператорите. Засяха втори път царевичата, слънчогледа, краставици и домати разсади на големи площи.

И ето, дойде дългоочакваният час. На новогодишната вечер бе съобщен ре-

зултатът от едногодишния упорит труд. 10 лева на трудолюбив бяха заплатили кооператорите, а те получават по 10.25 лева. А в натура ще си разпределят по 1.800 кг пшеница, по 0.900 кг царевича, 0.045 кг олио, 0.040 кг захар, 0.022 кг сирене и др. Общо, кооператорите ще получат на трудолюбив по 15.83 лева. Затуй и радостта бе голяма и вярата за още по-хубави успехи през 1960 година по-силна.

Кр. Дайнов, дописник

Наградени борци за мир

В навечерието на Новата година, Окръжният комитет за защита на мира в Търново организира в банкетната зала на Балкантурист дружарска среща на изтъкнати борци за мир от окръга. На срещата бяха връчени награди от Националния комитет за защита на мира — медалони и грамоти на проявили се дейци за мир, по случай 10-годишнината на световното движение за мир.

Срещата откри председателят на Окръжния комитет за защита на мира Дончо Йорданов — член на Националния комитет за защита на мира. В своето слово той проследи трудния път на движението на привържениците за мир, неговото развитие и успехи до наши дни.

Другарят Йорданов, както и много наградени дейци изтъкнаха последователната и твърда миролюбива политика на Светския съюз и миролюбивите предложения на председателите на Министерския съвет на СССР Н. С. Хрушчов в ООН, които бяха посрещнати с радост от всички честни хора по света.

На другарската среща присъства членът на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стойков. Той пожела на наградените още по-активно да се включат в борбата за мир.

От името на наградените се изказа и старият деятел за защита на мира Атанас Божанов от с. Алеково. Той изрази вярата на мало и голямо в победния край на движението за мир начело с най-активния борец — Н. С. Хрушчов.

Хр. КОНСУЛОВ

Нашият репортаж

ЗАД СКРИТАТА РАДОСТ

— Синът все пита не е ли дошъл новият брой на „Борба“ — говори председателят на ТКЗС „Октомврийска победа“ с център с. Поликраище Никола Кучев. — Интересува се на кое място е нашето стопанство по заплащането на труда на кооператорите.

Вероятно не е само синът на председателя, който ще търси в този брой на вестника таблица на стопанствата. И, макар че редакцията още не може да помести такава таблица, по всички личи, че няма кой друг в окръга да отнеме първото място на кооператива „Октомврийска победа“.

Колкото поликраищенци да се мъчат да съхранят радостта си от годишната сметка, тя все по-ярко се очертава на лицата им, все по-силно говори в делата им още в първите дни на 1960 година. Вчерта, въпреки застудяването, строежът на голямата, скъпо един декар, оранжерия не спря. В градинката около парничите оживлението не намаля, а в животновъдните ферми трудолюбивите всекидневие отбелязваха невидимия с око неспрестанен ръст.

И така следва. Защото, ако през 1959 г. те получили селскостопанска продукция за 40.152.000 лв. срещу 31.000.000 лева през 1958 г. то през 1960

г. кооперативното стопанство трябва да произведе продукти за над 48.000.000 лева, както вече е предвидено в проект-плана, обсъждането на който ще започне от 11 януари в бригадите.

— Сега още по-добре ще работим! — подхвърли доячът Кирил Георгиев Църцоров, без да спира да дои. — Вече пет години я работя тая работа. От тия същите 16 крави през 1957 година надох 27.000 л. мляко, а през 1959 година — 47.200 литра. Тая година трябва още повече. Каго дадем повече, ще получим повече. Така де! До края на 1960 година аз съм заплащувал да си построя нова къща.

Кирил вече е събрал паричи, както казват другарите му.

— Па и тази година няма да са малко! — намесва се партийният секретар Атанас Симеонов. — От четири души тримата работят.

На сметката на Кирил Църцоров за 1959 година има записани 770 трудови дни, на жена му Стефана — 160 и на 19-годишната Марийка, която гледа пуйки в птицефермата, — 316 трудови дни. Това прави общо 1.246 трудови дни.

— Те на Марийка за къщата не ги смятай! За ролки, за гардероби и другиница ги пише. И велосипел и кухи, — пояс-

нява бащата. — Пък и не са само парите. Заключиха едно прасенце около 250 — 300 кило. То не съм го теглил на кантар! Но подолу не беше.

Но какво може да получи едно семейство в Поликраище или съставните села (Крушево, Янтра, Първомайци, Правда) срещу 1.246 трудови дни? — ще запитате вие.

Направете сами сметка! На трудолюбив ТКЗС „Октомврийска победа“ ще раздаде за 1959 година по 21.28 лева пари и продукти, а само пари по 15.80 лева.

През 1958 г. средното парично и натурално възнаграждение на трудолюбив за всички съставни стопанства беше 21.20 лева. Някои ще кажат: „Голяма работа! Само 8 стотинки повече!“

Но поликраищенци най-добре знаят сметката си и сами ще отговорят. Ако средният доход на кооператор през 1958 г. е бил около 5.400 лева, през 1959 г. той е над 7.000 лв. Ако за неделен фонд през 1958 г. са отделени всички 7 на сто, сега се отделят 15 на сто, а това значи, че с повече от 1.5 лева на трудолюбив кооператорите са решили да увеличат общото — кооперативното богатство.

А нима читателите на вестника не са чели многократно за редицата со-

циално-битови мероприятия на ТКЗС „Октомврийска победа“ през изтеклата година?

Не е излишно пак да се изброят.

Старците (1500 на брой) получават, извън държавната си пенсия, по 360 лева за годината от стопанството. За най-малките — 8 детски градини работиха шест месеца при 80 на сто издръжка от кооператива. Има един седмични детски ясли за 40 деца в с. Поликраище и един дневни — в с. Крушево за 30 деца. Скоро ще бъдат открити детски ясли и в село Първомайци. През лятото през пионерския лагер преминаха за сметка на стопанството 600 деца за по 20 дни. В училищата всяка сутрин се дава закуска на всички деца, като 50 на сто от стойността е за сметка на ТКЗС.

През 4—5 месеца работиха 6 кооперативни кухни, в които се храниха през известни периоди до 2.200 души. Сега тия кухни ще прераснат в постоянни обществени столове, първият от които ще бъде открит в Поликраище към средата на януари, а в другите села — до 1 март. За кв. Сергеев в с. Първомайци са отпуснати 250.000 лева за построяване на стол. В общественият столове ще могат да се хранят 7-8.000 души, не само работещите, но и техните семейства.

За осигуряването на столовете с продукти е помислено още сега при изработването на плана. В проекта се предвижда, освен нужните за държавата 3.000

прасета, още 1.200 за собствени нужди, освен за държавния план 60 тона птиче месо, още 23 тона за собствени нужди и т. н.

За неверниците в големи резултати, постигнати от ТКЗС „Октомврийска победа“, благодарение на правилния мобилизиращ призив на Партията „Петилетката — в съкратени срокове!“ на приобщаването на силите на кооператорите от няколко села в едно, на вярата и героичния труд на кооператорите, и тия факти са достатъчни, макар че могат да се изброят още много.

А не трябва да се забравя, че климатическите условия през изтеклата година не бяха добри. Въпреки това поликраищенци получили от 7.000 декара средно по 360 кг царевича зърно, от 20.600 декара по 211 кг пшеница, а 7-ма бригада от 440 декара издала по 4.000 кг захарно цвекло.

Голяма крачка беше направена в животновъдството: срещу животинска продукция за 3.480.000 лева през 1958 г. през 1959 г. беше получена за близо 7.000.000 лева или двойно повече. Докато през 1958 г. бяха надоели по 2.250 л. мляко от крава, през 1959 г. 412 крави дадоха по 2.840 литра, като планът за годината беше изпълнен 32 дни предсрочно. Тия резултати са дело на такъв хора, като Атанаска и Никола Байчеви от Поликраище, Петкана Денева от Правда и други.

С високо комунистическо съзнание

Десетки погледи са отпратени към докладчика и слушателите държат за едно-единствена дейност на бюро-то и партийната организация при ТКЗС — клон в с. Козарево.

Редът се успех след успех, говори се за недостатъците в работата.

А нали за високите успехи на кооператорите всички е дал своя принос? Нали когато времето е лошо вали дъжд и всеки е в свил в топлата стая те първи излизаша и поведоха всички кооператори за довършване на полските работи? Спасиха хиляди килограми захарно цвекло и памук от унищожаване. Навсякъде те, комунистите, бяха първи.

Какво донесе лозунгът на Партията — Петилетката в съкратени срокове?

Увеличение на селскостопанската продукция. Това е основният девиз. А постиженията са два и повече пъти продукция от 1958 година. Само пшеница е получена 910,766 кг повече от предната година, царевича — 430,760 кг, захарна цвекла над 1,000,000 кг. Средният добив на пшеница е 218 кг срещу 137 кг за м. г., царевича 448 кг срещу 197 кг.

А успехите в животновъдството? Почти през цялата година овцефермата, ръководена от комуниста Ангел Илиев е била първенец в кооперативното стопанство. Овчарите са предали 14,505 литра мляко повече от 1958 година и 623 кг повече вълна. Кравефермата досега е получила 40,000 литра повече мляко, а от птицевъдната 31,670 яйца повече.

Как бе постигнато?

Благодарение на това, че стопанските задачи са се обсъждали с партийно-политическите и партийно-организационните мероприятия. Още в началото на годината всеки комунист е знаел какво ще работи. Активното участие на комунистите в правилното комплектуване на звената донесе това, че още от януари се получи пълно заангажиране на кооператорите в производствената дейност.

В резултат на упоритата работа още в първите месеци на годината е повдигнат главният напонтелен канал с половин метър, изкоренени са на ръка 150 декара гора, 350 декара заблатена площ се е превърнала в обработваема земя.

Разяснителната работа се извършваше по приетия план за партийно-политически мероприятия. Мислите и решенията на Партията чрез агитаторите и останалите комунисти достигнаха до всеки кооператор. За изпълнение на партийните мероприятия се провеждоха и бригадни съвещания, където се разясняваха производствените задачи.

Запознаването на кооператорите с план-сметките на бригадите и звената и с финансово-производствения план на ТКЗС, съчетано с умела индивидуална работа на комунистите-мобилизиращи кооператорите за активното им участие както в селбата, така и в околностите. Само при така създаденото се трудово напрежение бе възможно постигнатото на 240,000 кг картофи само за три дни и да бъде засаден 200 джлук за шест дни. В първите редове на борбата с трудностите бяха комунистите Калчо Симеонов Дъров, Иван Петров Владов, Йордана Георгиева Ненова и други.

Бюро и организацията ръководещи се от поставената задача за увеличаване на селскостопанската продукция, са мобилизирали силите на кооператорите за изпълнение изискванията на агротехниката, като продхранване с изкуствени торове, навременно окопаване и други.

Важен стимул за добрата работа е било съревнованието. Партийната организация е организираща сключването на 22 договора за съревнование между бригадите, фермите и звената и между 16 групи в животновъдството, като е организираща редовното му водене и отчитане през цялата година.

Достигнат ли е таванът?

На този въпрос дадоха отговор взелият участие в разискванията. Комунист-

ката Цена Денева от кравефермата говори за грижите на партийната организация за развитието на животновъдството. В последно време обаче каза тя, кравите се увеличиха значително и помещениата, с които разполагаме, са недостатъчни. Това налага да се държат кравите в непригодни за целта помещения, които са нехигиенични. А от това се намалява продукцията. През лятото — продължи Денева — на летния лагер за отглеждане на добитъка няма индустриален ток и не може да се въведе механизация в кравефермата. Това са пет месеца от годината, през които месеците, само от смяната може да се получат допълнителни приходи около 30,000 лева.

Нали това изисква икономическия съюз? Да се търсят и най-малките възможности, да се използват всички средства за увеличаване на продукцията, а от там и на приходите.

За подобряване грижите за малките прасета говори Йордан Богданов, като направи и ценни предложения за подобряване на работата. „Добрите резултати, които е получил клонът през годината, говорят, че комунистите добре са работили каза Йордан Янакиев, член на бюро на Градския комитет на Партията и председател на кооператива. Обаче не бива да се пренебрегват и най-малките пропуски, защото се отразяват върху целия кооператив. Ако партийната организация бе вдигнала хората за балиране на повече слама сега нямаше да става нужда да се прекърва слама чак от Лясковец.“

С голямо внимание бе слушано изказването на секретаря на Градския комитет на Партията Йордан Георгиев, който говори за задачите, поставени от пленумите на Централния комитет на Партията. Голяма и сериозна е задачата на труженниците на село — заяви той. За осъществяването на тази задача е необходимо максимално напрежение на силите. Добрите резултати се дължат преди всичко на това, че всички комунисти още в началото на годината са запознати със задачите и партийната организация постоянно е контролирала изпълнението им.

„Не забравяйте, — каза др. Георгиев, — че отделните успехи и неуспехи зависят главно от комунистите. В своята работа ние ще трябва да съчетаваме мъдростта на старите и ентузиазма на младите.“

Скитанията в прекеждията за 1960 година, той наблегна, че трябва да се вложат всички усилия за преизпълнение на плана.

Ст. Иванов

Първан К. Първанов

НОВ ИМПУЛС ЗА РАБОТА

В продължение на 3 дни по профтури агитаторите разясниха пред всички работници на ДЗС в Г. Оряховица Обръщението на ЦК на БКП към комунистите и трудеците се в страната. Работниците от кравефермата с радост отчетоха постигнатите резултати. Планът по млекодаването за

годината бе изпълнен. Дочът Ангел Христов преизпълни плана си.

Големите успехи, посочени в Обръщението, радват нашия колектив, който се готви успешно да изпълни и плана си за следващата година.

Ботев падна тогава, когато „нашата земя хубава“ се откъсваше от петвековната турска плесен и народът ни възкръсваше за свободен живот.

Скитанията и прекеждията на младия учител, изпитанията на бедния емигрант и неговият край са истинска легенда. Само в легендите могат да се срещнат такива прекрасни, пленяващи възбуждения, случки, като заземването на австрийския кораб „Радещи“ от 120 млади храбрии, слизането им на българска земя при Козлуджия и боя им във Врачанския балкан. Няма българин, чието сърце да не замира от възвишени пориви и стремежи при спомена за този исторически момент, както няма стихотворение, в което Ботев да не скърби за народните теглила, да не жали за кълета сиромаси и сироти деца, да не тържи за бащино огнище, погасено от черни душмани.

... и пот от чело кървав се лее над камък гребен, кръстът е забит във живо тело, ржда разяда гложгани кости. Смок е засмукал живот народен смучат го наши и чужди гости.

Това е потресаваща картина на народното страдание. Скръбта на поета е сложно чувство — тя се примесва със синовна обич и

остра, изгаряща, изпепеляваща болка, която понякога преминава в бурно негодуване, в палещ гняв от робското смирение и скотското търпение. Тогава настъпват мъчителни минути и раненото сърце е готово да забрави „край свой роден“ и „бащина си мила стреха“.

Гневът на революционера обаче не е сляп. Той веднага насочва прицела си към оная тълпа от лицемерни проповедници и фалшиви патриоти, които гаси искрите на национално съзнание. Върху тях се излива безпощадната ирония и жестокият сарказъм на сатирико-революционер, посветил живота си на борбата за разум и съвест, за народна свобода, против злото и тиранството, които даруват в кървавото турско царство. Най-свидната му мечта е да види народа си встанал, изправил изпълниска снага, отърсен от робската плесен.

За народите мъчителни Ботев пази мечта на своята люта омраза, която не оставя никакво място за компромис или колебание. На братята си той завещава „силно да любят и мразят“. Той всичко изживява бурно с най-голямо напрежение и всичко чувствава с цялото си сърце и цялото си същество. Затова и решенията му са ясни и категорични: свобода или смърт юнашка. Ботев се отнася с изключителна нежност към майката и любимата. На хубавите бланове, най-светлите мигове от живота му, най-скритите желания той свързва с техните образи. Спомнете

Обсъдиха Обръщението

Колективът на здравните работници при Окръжната санепидстанция — Търново задълбочено разгледа Обръщението на Централния комитет на БКП и обсъди всички възможности за подобряване организацията на работата си.

Служителите обещаха да положат максимални усилия за снижение на професионалната и инфекциозната заболяемост. И с още по-голяма настойчивост да работят за хигиенизиране на населените места и за повишаване на здравната просвета на населението.

К. Атанасов

Набавете си „Кратка географическа енциклопедия“!

Издаването „Большая советская энциклопедия“ започва да издава „Кратка географическа енциклопедия“ в 4 тома, цена на отделен том 28 лева. Първият том излиза в началото на 1960 година. Записвания във всички книжарници за съветска литература.

В издаването ще бъдат поместени около 16 хиляди статии — справки, ще има повече от 100 цветни и 400 черни карти и над 1,000 рисунки.

За отлични бележки трябва упорит и системен труд! Към това се стреми и пионерката Стефка Паназова от училище „П. Р. Славейков“ — Търново. Снимка: П. Тарасенко

Сериозни задачи по кинообслужването през 1960 година

Колективът на държавното кино „Напредък“ в гр. Г. Оряховица посрещна достойно Новата 1960 година. При план 389 хиляди то е посетен от близо 400 хиляди зрители. Добре е изпълнен и планът за приходите.

Миналогодишната ни работа потвърди, че и в кинообслужването се крият огромни резерви, че постоянно нарастват културните потребности на човека в социалистическото общество.

В първите четири месеца на 1959 година бяхме допуснали изоставане с около 22 кинодини при изпълнението на плана. Твърдата дума на колектива, върхът му в реалността на плана доведоха до навакване на изоставането, дори до преизпълнение. С това ние вдъхнахме вяра в колективите на другите кина в окръга. Успяхме, защото се отнасяхме грижливо и внимателно към репертоара. За единадесетте месеца 74 на сто от посетителите са гледали филмите на социалистическите страни, в това число 49 на сто само съветски.

Горноорховските кинозрители ще помнят задълго такива хубави съветски

филми, като „Червени ли стъпки“, „Навсено утро“, „Над Тиса“, „Фатима“ и др. През лятото, когато проектираме редовните филми в лятното кино, ползувахме и салона, където повторихме някои хубави съветски филми като „Отец“, „Сършел“ и др. При нас прекрсият съветски филм „Съдбата на човека“ бе посетен от 63 на сто от населението в града. За този филм организирахме 117 колективни посещения.

Хубава поука черпим ние от всичко това за 1960 г. Още в първите месеци на годината ще предложим на кинозрителите такива хубави съветски филми, като „Киевчанката“, „Едно момиченце търси баща си“, „Съветско-български филм“, „В навечерието“ и др. Предстои да проектираме филма „Послението на Н. С. Хрушчов в САЩ“, интересът към който е много голям.

Опитът ни учи много добре, че в основата на нашия репертоар, за да имаме успех, трябва да стои съветският филм.

Тодор СЪБЕВ
директор на киното

На гости у Мавриковци

Тези дни литературната група при ВВУ „В. Левски“ — Търново, под ръководството на подполковник Кантарев, посети работниците от фабрика „Басил Мавриков“ в града. Там ние се запознахме с изтънгатите работници на предприятелите Гинка Симеонова, Петър Манолов, Марийка Антонова и др.

В един от цеховете беше и бригадата на Петър Манолов — „Бригада за ударен комсомолски труд“, която работи по плана си за 1960 година.

В приятелски разговор с челиниците те ни разказаха за перспективите на разширяването на фабриката, за изпълнение на петилетния план в съкратени срокове.

Курсантите от ВВУ „В. Левски“, благодарят за радостния прием на комсомолците от фабрика „В. Мавриков“ и ще се стремят с всички средства да укрепват дружбата между бойци и работници.

Иван Гайнов

ПЪТ КЪМ ЖИВОТА

На портала на машинно-ремонтната база на Промкомбината в мълчаливата декемврийска утрин, се срещат две групи жизнерадостни младежи. За късо време двоят се изпълни с тъмносини ученически униформи. Преподавателят по машинознание и стругари Иван Д. Иванов вече очаква своите възпитаници. Скоро ученическите куртки се скриват под сините гащиризи, които предприетите осигурява за практикуващите ученици.

Майсторът бай Атанас Петров и преподавателят вече са уточнили къде и какво ще се работи днес. И ето една част от учениците застават зад струговете при работниците, а друга зад трите, дадени специално за учениците, струга, където работят самостоятелно.

Поредният работен ден на трудовата ученическа практика започва. Три часа сред работниците, три часа край машините за изпълнение на поставените от учителя норми. Да, има и норми. Учениците вече втора година практикуват и редица от тях се равняват с някои от работниците. Днес те работят ролки за лентови транспортьори по поръчка на предприетите. Преподавателят преминава ту при един, ту при друг ученик, напътствува, помага, а за себе си прави изводи, които му са необходими за производственото съвещание накрая.

И ето че работното време изтича. Краткото съвещание започва. Преподавателят прави обзор на днешната работа, изтъква първенците, посочва грешките на някои. Иван Пав-

лов, Величко Павлов, Рачко Георгиев и Митко Върбанов са преизпълнили нормите си и при това са дали добро качество. Затова преподавателят им поставя бележка „Отличен“.

Но не са само тези най-добрите ученици от XI „а“ клас. Работниците без тревога се доверяват на ученика Евгени Диков, дават му съвсем самостоятелно да работи на струга.

С добрият гледат работниците от базата на практикуващите ученици. Те ги посрещат радостно и им предоставят всички възможности да изучат професията, за да застанат утре рамо до рамо с тях в ударния труд за икономически възход на скупата ни Родина.

Освен стругарство и цолсерство, близо двесте ученици и ученички изучават мебелно-столярство в ДИП „Победа“, производство на кече и филц в ДИП „В. Левски“ и шев на дамско и мъжко облекло в цеховете на промкомбината. И, както казва директорът Иванков, прави се всичко възможно учебната практика да бъде подчинена на теоретическия материал, предаван в училище.

Почти всички ученици вече работят самостоятелно в предприетията. Паралелните са изградени на основата на производствения принцип, с това е съобразена и комсомолската работа. Цялата дейност е подчинена на една единствена цел: утре, вече в живота, възпитаниците на Трето политтехническо училище в Търново да намерят бързо своето място и да дават принос си за разцветта на Родина.

Н. ЕВТИМОВ

Ботев — знаме на нашата поезия

(По случай 111 години от рождението му)

Ботевата поезия е удивително явление в родната ни литература и история. Тя изумява със своята титаничност и величественост. В нея като че ли се отразява оная невидима, вулканична енергия, събрана тайно близо пет столетия в народните глбини, пламнала малко преди освобождението в огньовете на Априлското въстание. Тя съвсем не е поезия в традиционния установен от вековете, смисъл — песен, мелодия, стих. Тя надхвърля рамките на чисто личното творчество и зазвучава като народен епос, поетично верую на цяла епоха, пълна с възбуждено служение, с борба и подвизи, с готовност за смърт в името на свободата.

За нас Ботев е най-скъпо, най-героично, най-възвишено име, с което нашият народ се гордее пред културното човечество. Той е върхът и вечният извор за поука в нашата поезия — всяко поколение черпи от нея и чрез нея се приобщава към народната душа, към родния край. Зад двадесетте стихотворения и краткия едва 27-годишен живот сто

Пред Пленума на ЦК на БКП по промишлеността

Нещо за оползотворяване на отпадъците и планирането в захарната индустрия

Обещанието на трудовия колектив на Държавни захарни заводи — Горна Оряховица е да изпълни петилетния си план за три години и осем месеца. То ще бъде осъществено. За това говорят постигнатите успехи в изпълнението на годишния план от колективите на отделните фабрики за производство на спирт, захар и захарни изделия.

Всичко това обаче не задоволява трудолюбивия колектив на завода. Той приема призива на Партията за увеличаване на производството и оползотворяване на отпадъците като своя основна задача. А в завода действително има ценни отпадъци, които, оползотворявани, ще донесат за милиони лева икономии на народното стопанство, ще заменят много ценни суровини.

Така, например, и досега дрождите, които отпадат при производството на спирта, не се оползотворяват. Ако обаче те бъдат сепарирани, промити и изсушени, от тях ще се получи мая за хляб. В нашата спиртна фабрика обаче дрождите се изгарят или изхвърлят в реката. Много предложения сме правили за това, на много го места съобщавахме, но разрешение не бе намерено. В същото време обаче в гр. Русе се строи специална фабрика за производство на мая за хляб. Защо е необходимо това, щом комплектирани с много малки инсталации, спиртни фабрики в нашата завод, в Мездра и Катунца ще могат да задоволят напълно нуждите на страната от мая? И не само това. Така районирани тези три фабрики благоприятствуват и по отношение трайността на маята. Знае се, че тя трябва бързо да се консумира, а така по-скоро ще стига до консуматорите.

Този начин на производство напирало се прилага в Съветския съюз и по-специално в Лавитския спиртен завод-Украйна, където ходиха наши специалисти.

Широко това се прилага и в ГДР, Чехословакия, САЩ. Там дори когато нуждата от мая е по-малка, дрождите се използват като фуражни дрожди. Вече се каза, че този отпадък при нас се получава при производството на спирт от меласа. В една специална фабрика за мая обаче меласата ще се употреби само за мая, а спиртът ще се загуби. Ще се загуби и шлемпата, от която ние получаваме маса полезни материали. Или при влошената за получаване на мая меласа около 9,000,000 кг годишно народното стопанство ще

загуби, като се изпускат в реката или във въздуха над 2,800,000 кг спирт, 200,000 кг поташ, 100,000 кг глицерин, калиев хлорид, калиев сулфат и шлемпа за нуждите на строителството и редица още отпадъчни материали.

Трябва да се знае, че дрождите, употребявани в специализираните фабрики за мая, и тия, употребявани в спиртните фабрики при ферментацията, са идентични, от рода сахаромицес сервизе.

Ние считаме, че е време на това наше предложение да се даде път, да се оползотворят ценните отпадъци от които десетки милиони левове ще бъдат дадени на народното стопанство.

Независимо от казаното досега, в разредената и отпадъчна шлемпа при производството на спирт могат да бъдат засити други раси дрожди по-малко капризни които биха се ползували отлично за храна на нашето животновъдство. В тая насока вече са ни запланирани нужните инсталации.

С това възможностите, които има в завода за оползотворяване на отпадъците, далеч не са изчерпани. Пред специалистите от завода стои задачата за оползотворяване на цвекловите резачки не само за фураж, но и за производството на пектин и редица още други производни.

Наред с тия въпроси нас ни вълнуват и някои други от организационен характер които считам, че неправилно се поставят засега у нас. Какво имам предвид?

Време е преди всичко да се подобри планирането.

Прието е например до м. май на текущата година да се планират всички материали и други нужни за производството през следващата година, а производственият план да се утвърждава половин година по-късно. Така беше и тази година. Всички материали, необходими за изпълнение на плана за 1960 година, се планираха до май 1959 година, а планът за производството за 1960 година ни се съобщил и утвърден едва през декември 1959 година.

Захарната индустрия изисква по-специално планиране. При сегашния начин на планиране планът на завода се определя, когато още не е известно нито количеството, нито пък качеството на цвеклото, което ще се получи. Има години, обаче, когато получаването от селското стопанство захарно цвекло е качествено. Тогава се препизпълнява и производственият план. Но има и години,

когато захарното цвекло е с много ниска захарност и не може да се получи планираната захар. И понеже цвеклото се плаща не на захарност, а на тон произведена захар, то тон продукцията се оскъпява.

Естествено, досегашният начин на планиране трябва да си остане, но аз считам, че ще трябва да се установи и такава практика Министерският съвет по доклад на Комитета по промишлеността и Министерството на земеделието и горите да утвърждава окончателния план на предприятията от захарната индустрия през втората половина на август или септември, когато ще е известно както количеството, така и качеството на захарното цвекло. Така и утвърденият план ще бъде по-реален.

Никола ЙОРДАНОВ
главен директор на Държавни захарни заводи — Г. Оряховица

Хора на творческата мисъл

Всички съоръжения и апаратури да бъдат изправни, да работят безотказно и с това да се осигурят редовни връзки и съобщения е най-важната задача, към която се стремят работниците от III-та електрическа секция на гара Горна Оряховица. В този стремеж сред колектива израсват нови хора, хора, които с творчески си помисли внасят много и ефективни подобрения на различните съоръжения.

Липсата на резервни части за далекопращащите машини и автоматичните телефонни централи е постоянна грижа на колектива. И с право. Как може да работят безупречно

тези апаратури, когато една или друга резервна част се е наложило да бъде употребена, а я няма? А повечето от тях се внасят от външния пазар, някои дори от капиталистическите страни.

След големи усилия колективът на автоматичната телефонна централа постигна първите успехи. Електромеханикът Стефан Халчев, подпомогнат от другарите си пригоди 5,5 килохерцовия филтър и го употреби на мястото на 7 и половина далекосъобщаващите канали по посока на Варна. С това бяха отстранени нередностите по каналите.

Но работата не спря до тук. Неговият пример бе последван и от други. Електромеханикът Иван Борисов при крайно лоши условия успя да изреже от местната каценова ламарина специални пластинки за перфоратора на далекопращащите машини, без които той стоеше в бездействие. Сега перфоратората вече замества тру да на един работник.

И в гара разпределителна се мисли творчески за подобряване на работата по радиовръзките. Затова говорят направените редица подобрения в радиоапаратурите.

Колектив с отговорник Ганчо Кирилов и помощници Димитър Янков, Кирил Андреев, Руси Томов и Йордан Енев постигна успехи, които улесняват обслужващия персонал. В шкафа за радиовръзките са включени

и локомотивните радиостанции. Напрежението, обаче, което е необходимо за да разколебае входа на предавателя на радиостанцията, се подава чрез делител, едното рамо на делителя, което подсигурява падение на напрежението за входа на радиостанцията, бе само 5 ома и блокираше делителя, излъчването на радиостанцията бе слабо а оттам бе слабо и приемането в локомотива. Работата се подобри, рамото на делителя, което осигурява напрежение за входа на предавателя на радиостанцията се увеличи на 600 ома, с което се получи и нормално излъчване.

Радиогрупата е направила много други технически подобрения. Така тя е пригодила пружиниращи заключалки за външните разговори пунктове, които са по-евтини и по-практични от старите секретни бравички и всеки от обслужващия персонал може сега да се включи в говорителната уредба. Подобриеното, което се направи на носимите радиостанции на вагоноописвачите е резултатно, защото преди това те бяха с антени с малка опорна площ и при движението на писвача се клатеха и много често चुпеха. Сега антените се прикрепиха към чантата с две опорни точки, като по този начин се постигна по-голяма устойчивост и се удължи животът им.

Пенко ПЕНКОВ дописник

Средното статично натоварване на вагоните и мероприятията за изпълнението му

Един от основните показатели на плана за товарни превози е средното статично натоварване на вагоните. Въз основа на този показател и показателите за размера на товарооборот в тонове, средното превозно разстояние в километри и броят на натоварени вагони се правят необходимите изчисления за обвързване на превозния план с останалите раздели на транспортния план и с народостанския план.

Всичко това показва от какво голямо значение е изпълнението на този показател при натоварването на вагоните в товарните гари още от първия ден на годината.

Фактически средното статично натоварване на вагон или ос е онова количество товар, което се пада средно на един вагон или ос. Но тъй като вагоните са с различна товароспособност (двусосни, четирисосни), а товарите с различна относително тегло (лека, тежки), средното статично натоварване е със средна притеглена величина, размерът на която се определя въз основа на относителния дял на различните видове вагони и товари.

От какво зависи най-вече изпълнението на плана за средното статично натоварване на вагоните? Преди всичко от повишаването на относителния дял на масовите товари — това ежегодно става с индустриализацията на страната и районизирането на производствените отрасли; от въвеждането в експлоатация на 4-осни вагони; от пълното използване на техническите норми на вагоните и от подготовката на стоките за натоварване.

Първите две мероприятия се изпълняват планомерно с петгодишните и годишните планове.

Изпълнението на третото мероприятие зависи от товародателите и от железниците. Товародателите трябва да извършват предварителна подготовка на товарите като пресоване и балиране на памука, сеното, сламата, установяване на стандартна тара, която да е съобразена с външните размери на вагоните, и други.

Обаче осигуряване изпълнението на плана по статичното натоварване най-много зависи от организационно-технически мероприятия които трябва да се приемат от работниците на товарните гари. Това са съвместното натоварване на тежки и обемни товари, избора на такъв тип вагони при превоза на даден товар, с които ще може най-добре да се използва техническата им товароспособност и други.

В товарна гара Г. Оряховица, например, планът за статичното натоварване на вагоните за м. ноември е изпълнен 103 на сто и достига плана за 1960 г. Тук съвместното товарене е резултат на прилагането на почина на съветската магазинерка Мушахина, който почин се състои в това, че долната част от вагона се натоварва с тежки стоки, а над тях, за използване на товарната тежина на вагона, се поставят леки товари.

Бригадата на Иван Бъчваров, която на дежурство обработва над 20 вагона, от прилагането на този метод е постигнала увеличаване на статичното натоварване на омнибусен вагон от 7,500 килограма по план на 8,690 килограма. От това ежедневно се правят икономии по няколко вагона. На практиката бригадата работи така: още преди дежурството магазинерът в смяната Александър Христов планира в кой вагон какви товари ще

Хубавенка Павлова, Сибка Балбова и Надка Илиева от ф-ка „В. Коларов“ в Търново са събрали на коприна. Не само заради това, че тяхното производство отива в други страни, но и по съзнание те дават доброкачествена работа и изпълняват нормата си 160 на сто, Сега пред Пленума на ЦК на БКП по промишлеността те работят още по-добре.

Снимка: П. Тарасенко

Успехите растат непрекъснато

Преди известно време радостна вълна заля кравефермата в с. Бутово. Годишният план за млекодаване бе изпълнен предсрочно. Вместо предвидените 287,100 литра мляко още в първите дни на декември 1959 година бяха надоели 297,312 литра.

Най-много мляко е надоели животновъдът Атанас Симеонов, който през изминалите години си план с 5,000 литра мляко като предаде на стопанството 30,524 литра. Много мляко надонха и краварите Иван Башаков, Христо Дончев и Марин Петков, които през изминалите години си планове. Това безспорно е голям успех.

Радващ е фактът, че млекодаването расте с всяка изминала година. Докато през 1953 г. от фуражна крива е надоено средно по 300 литра мляко, през 1957 г.

През зимата пчеларите не стоят

Известно е, че ТКЗС „Про бив“ в с. Овча могила е национален първенец по пчеларство. Поради това и тази година на националната конференция по пчеларство в София знамето „Първенец ТКЗС по пчеларство“ на Министерството на земеделието и горите, бе връчено на нашето ТКЗС. Успехите по пчеларство в нашето село се дължат преди всичко на създадения вече голям интерес към този отрасъл, на добрите грижи, които полага ръководството на ТКЗС и преди всичко на грижите на пчеларите Ангел М. Пантелеев, Александър Ат. Георгиев, Трифон Костов, които дежурно бдят за пчелите, „разговарят“ с тях.

Ето и сега в студените зимни дни те не стоят. Трябва да се ремонтират кошери, да се подготвят резерви. Но липсва дървен материал. Как да разрешат въпроса? И най-младият пчелар Александър Ат. Георгиев предлага да се потърси подръчен материал. Край селската рекичка има върби тополи. Другарите му приеха. За няколко дни те пасяха не малко дървен материал, който след това разбичиха на кооперативния банчик и получили 4 кубически метра качествен материал откъраха в пещите на пилената фабрика за изсушаване. Така кооперативните пчелари разкриха още един незаползван досега резерв. Сега те не занимават всеки ден ръководството на ТКЗС да им достави материал. А и получават по този начин е-по-евтин.

Макар ТКЗС да има вече не три, колкото досега, а 4 пчелина, нуждата от дървен материал за ремонт на старите и направа на нови кошери е задоволена. Петър Панчев, дописник

Радостите на Розин

И Розин имаше скъпани в сърцето си скъпи мечти. Но те сякаш бяха малко по-особени, по-различни от другите деца. Малкото лерноко момче обичаше страстно да чертае, да рисува. Увлечаше го музиката. Но от всичко най-много Розин обичаше да изработва предмети от дърво. И мечташе го често за някакви вълшебни машини, с които хей тъй на един път, да се изработва всичко.

Летяха неусетно годините. Все по-близо идваха мечтите. За тях обаче трябваше често пъти да се воюва, да се облива с много пот челото. Трудностите не падаха младежа. Розин беше и студент, и общ работник по столичните строежи, и сервитьор в заведения за обществено хранене. Но нищо не можеше да го отклони от мечтания път.

През 1959 година кандидат-инженерът по механика технология на дървесината — Розин Тодорос Русанов от с. Сухиндол, получи отлична оценка за дипломната си работа и защита мъжествено своите смели проекти. Заслужено му бе дадена диплома за висше образование.

— Бъдете близо до производството, до своята специалност! Учете се от другите! — Още звучат в ушите на младежа напътствените думи на професора.

И Розин изпълни поръчението.

На 1 ноември 1959 година работниците от мебелна фабрика „Победа“ в Търново посрещнаха другарски и топло своя млад инженер-технолог. Това откри ли вярата му, наля гърдите му с ентусиазм и енергия. От сутрин до вечер той е между хората, между работниците. Опознава се с тях. Дава им препоръки в работата. Учи се заедно с тях.

Материалът е доста суров. Подреждате тапите по-нашироко, за да изсъхнат по-бързо! — наръчва той на работника Петър Цвятков и другарите му, които нареждат материали в открития склад.

— Съблюдавайте размерите, че там на пресата, знаете, пречи! — Другарски и внимателно напомня Розин на работника Минчо Стоянов, който изработва пълнеж за плоскост.

Макар и твърде млад, недостатъчно опитен още, а в предприятието все по-често взема и неговото мнение по различните въпроси.

Да се премахнат всички тесни места в предприятието, ето какво го вълнува най-много сега. Той мисли вече за механизизирането и полумеханизизирането на всички производствени процеси. И на първо време ще работи над проекта за механизизирано зареждане и изпразване на хидравлическата преса за лепене на плоскост, за реконструиране на лепилонаосващата, за отстраняване недостатъците в сушилните камери.

Неспokoйно младо сърце, заредено с оптимизма и устрема на нашата епоха, с радостта на нашите дни. Към тази радост отминалата 1959 година донесе три радости за Розин — диплома за висше образование, длъжностна инженер-технолог и... любима другарка в живота.

Г. МУСИНСКИ

в. „БОРБА“

Стефан КУЛОВ

Стр 3 бр. 3 от 5. 1. 1960 г.

ЕДНА ГОДИНА ОТ РЕВОЛЮЦИЈАТА В КУБА

На 1 јануари 1959 година, заедно со целиот си генералштаб, кубинскиот диктатор Батиста избяга од Хавана при своја сметилен Тухилхо — диктатора на Доминиканската република. Революцијата победи. В Сантјаго, на другият крај на островот, встанничката армија начело со младия адвокат Фидел Кастро взвисти временното правителство.

Нај-активна роля во револуцијата изиграа работничката класа и трудовото селаштво — 90 на сто од саставот на встанничката армија. За разлика од повечето досегашни „револуции“ во Латинска Америка, при които една диктатура се сменяше с друга, во Куба бе създаден истински револуционен режим, решен корено да преобрази страната. Военно-политичните бяха осъдени на смърт. Бяха лишени од политически права лидерите и активните членове на буржоазно-земевладелските партии. Със закон за аграрната реформа бяха експроприирани латифундистите, създадени бяха кооперативи и безимотните селани получиха земя безплатно. Ревизиран бяха всички чужди концесии, при условия, благоприятни за кубинската икономика. Намалени бяха до 50 на сто наемите и увеличени до 30 на сто заплатите на работниците. Премахната бе позорната расова дискриминация. Открити са 10,000 нови класове в първоначалните училища. Затвореният од Батиста Национален университет възобнови својата дейност. Напоследок се изготви нови револуционни закони — за охрана на петролните богатства и за врзачане на минералните концесии, които са все още в ръцете на американските монополи.

От изключително важно значение са плановите на револуционната власт за создавање на многостраново стопанство. Само по този начин Куба ще може да разбие околната икономическа околина, во които отдавна ја држат американските монополи. Та нали с таква „помощ“ кубинската икономика стигна до положението 90 на сто од националниот доход да ида од захарта, чито цели се диктуват од американскиот пазар? Захарта още горчи во устата на кубинците.

Народот с радост посреща всички иницијати на револуционното правителство. Камък по камък той издига новата сграда на Куба. Но тоа не е по вкус на американските монополисти, защото кубинската револуција закри една златна мина за тях. Бисерот на Антилите, како нарочит Куба, започна да им се вижда черен. Какви ли не машиници и заговори не бяха замислени в САЩ през изтеклата година, но те се разбиха в железната грд на револуцијата.

Воден од патриотичните си чувства, кубинскиот народ дава мъжествен отпор на заговорничките и решително брани револуционните завоевания. На негова страна е прогресивната общественост во Латинска Америка и целиот свет. Кубинците посретаат првата година след револуцијата горди со своите успехи и завоевания. Упоритоста, с која те вврват по избраниот път, покажува, че ще изведат до крај започнатото дело.

Т. ВЪЛЧЕВ

Звездниот дом

Имено тук сега се намираат „Звездниот дом“, месечно идват десетки хиляди посетители. Тук може да се научи строежот на Беселната, да се изврши увлекателно патување меѓу планетите, да се чујат сигналите на далечниот спътник.

В просторниот фойе, покрај разноразните астрономски експонати, и в главната лекционна зала, кдето се намира картата на звездното небо, е винаги многулюдно. На весели шумни групи идват учениците. Не редки гости тук се и студентите. Често редом, с млади работници може да се видат инженер-икономист, възрастен пензионер или колхозничка — гостенка на Москва. В наши дни всички се интересуват од тайните на Космоса.

В един од зимните неделни дни в планетариумот пристигна група работници од завода „Компресор“. Заедно с екскурзовода Нина Паршина те направиха интересна обиколка из залите на планетариумот. Вниманието им бе привлечено од голяма метеорологическа ракета, која, снабдена с специјални уреди, се е издигнала на височина до 100 км за проучување на атмосферата. Точно над неа „лети“ првиот советски изкуствен спътник на земјата. Наблизо е поставен спътник № 2. В разреза на спътникот се виждат неговите уреди и кабината на првата патувањеничка во Космоса — смелата Лайка.

Крај третиот изкуствен спътник на Земјата, чийто макет е направен од естествена величина, започна оживена беседа. Станцијата за радионаблюдение заинтересова радиолубителите — шлосер од завода „Компресор“ Алексей Јарин. Посетителите мога да чујат јасно сигналите од Космоса, кога спътникот минава над Москва.

Инженерот од конструкторското бюро Аркади Логинов се интересуваше од снимките на обратната страна на Луната. Специјалистот по создавање на автоматични машини Виктор Федоренко пита: „Съществуваш ли луна атмосфера? Екскурзоводот е обисан с въпроси: стават ли измененијата на Луната и какви; как са възникнале луните кратери и зашто е бил стерилизиран континентот на космическата ракета?

Живо и увлекателно минава лекцијата-беседа. Местејки показваат по монитраната в стената огромна триметрова релефна карта на Луната, Нина Паршина отговара на въпросите. Пред посетителите се јавува луниот пејзаж — морета във вид на големи тмни петна, луни планини, множество кратери. Един од тях, кратерот на Алфонс, е обележан с бел стрелка. Како предположат посетителите, ова е кратерот на действащ вулкан.

Всички, разбира се, желят да видат местото, кдето се е прилупила втората космическа ракета. Мяркат се назвањата: море на Нектара, океан на Бури, залив на Дъглата, езеро на Свншната. Но посетителите упорито търсят морето на Яснотата. Спокойствието, Парата,

попадаха в малкото дворче. Намерил се след душната и шумна улица в тихата прохладна сянка. Осадчий облекчово въздух.

Стопанинот беше отдал стаета на почиващи, а сам живееше в дъсчената пристройка зад къщата. Тук беше работилницата му, имаше възроп дърводелски инструменти, поалини. Около кревата бяха акуратно поставени свежо реидосани дъски, мирисеше на смола и на туткал.

Достатъчен беше един поглед, за да се разбере с какво се занимава стопанинот. На специјални поставки, на етажерки имаше изкусно направени модели на кораби, платноходки, есмници, катери, старинни новгородски лодки. Всичко беше направено качествено, с познавање на работата.

Попов, в престижна върху стара избелела моришка флаanelка, изрзаваше нешто с лък. На вид имаше околу петдесет години. Нисък, широкоплещест, той изгледаше почти кватраден. Лицето навъсено, очите дълбоко скрити под бухавите дъги на веждите. На лавата страна од сплосочното до брадичката имаше лилав белег с неравни краища. Червеникавите опушени мустаци бяха засукани нагоре.

Стопанинот посрещна посетителя неприятеливо.

— Стаи няма, — измърмори той без да прекъсва работата. — Вървете в квартирното бюро.

— Аз дойдох по друга работа.

Попов мълчаливо посочи с ръка към дървениот пъл.

— Благодаря, не съм уморен, — отговори майорот.

Михаил Михайлович не бързаше да започне разговор, с интерес разгледаше модела на платноходката „Изток“. Изпълнена беше превъзходно, без да е пропусната нито една подробност. Даже дребнич-

ките предпазни странични ръбове бяха покрити с мед. — Чрез артеала, — с недоволен бас подхвърли Попов, приближавайки към модела.

Чак сега Осадчий забеляза, че старият моряк силно наукува с десния си крак.

— Какво чрез артеала? — не разбра майорот.

— Работа в артел и отръце не търгувам.

— Аз не се кани да купувам.

— Да погледате ли сте наминали? — гласът на стопанина малко се посмекчи.

— Имам при вас важна работа. Да се запознаем.

Осадчий каза името си. Попов малко се смути.

Извинете, че така ви посрещнах. Дотягат ми, по десет души на ден идват Или стаят искат, или модел да купят, — оправдаваше се той, като се суетеше из стаята. — Седнете, седнете, — придвижи той единствения стол.

— Кажете, дълго ли сте служили във флотата? — запита Осадчий.

— Петнадесет години. Преди войната бях на върху срочна служба.

— А какво звание имате? — Мичман. От ескадрен миноносец.

— Старшината I степен Семьон Бондар добре ли познавахте?

Устните на Попов трепнаха и това не се изплъзна од Осадчий.

— Да. Ние бяхме приятели. Семьон изчезна безследно.

— Търсите ли го? — Къде да го търся? — вдигна ръце Попов.

— Писахте ли на семейството му? — Писах. Но отговор не получих. Изглежда всички са загинали там. . . А откъде вие знаете за писмото?

— От Иван Бондар, сина на Семьон.

— Той жив ли е? — бързо запита Попов.

— Чувствува и самата тя изглежда много близка и вече добре позната.

Но его чува се звънец. Посетителите са покани да се качат горе в голямата лекционна зала, кдето ще бъде прочетена лекцијата „Светските космически ракети“.

Зрителите следат пачорамата на звездното небо, едно след друго се появяват изображенията на недоведената пълна атмосфера на Венерата, полярните шапки и гъстата мрежа од „каналите“ на Марс, знаменитите оброчи на Сатурн.

Между дидактичните изобразенията на звездното небо, едно след друго се появяват изображенията на недоведената пълна атмосфера на Венерата, полярните шапки и гъстата мрежа од „каналите“ на Марс, знаменитите оброчи на Сатурн.

Между дидактичните изобразенията на звездното небо, едно след друго се появяват изображенията на недоведената пълна атмосфера на Венерата, полярните шапки и гъстата мрежа од „каналите“ на Марс, знаменитите оброчи на Сатурн.

Между дидактичните изобразенията на звездното небо, едно след друго се появяват изображенията на недоведената пълна атмосфера на Венерата, полярните шапки и гъстата мрежа од „каналите“ на Марс, знаменитите оброчи на Сатурн.

Между дидактичните изобразенията на звездното небо, едно след друго се появяват изображенията на недоведената пълна атмосфера на Венерата, полярните шапки и гъстата мрежа од „каналите“ на Марс, знаменитите оброчи на Сатурн.

Между дидактичните изобразенията на звездното небо, едно след друго се появяват изображенията на недоведената пълна атмосфера на Венерата, полярните шапки и гъстата мрежа од „каналите“ на Марс, знаменитите оброчи на Сатурн.

Между дидактичните изобразенията на звездното небо, едно след друго се появяват изображенията на недоведената пълна атмосфера на Венерата, полярните шапки и гъстата мрежа од „каналите“ на Марс, знаменитите оброчи на Сатурн.

Между дидактичните изобразенията на звездното небо, едно след друго се появяват изображенията на недоведената пълна атмосфера на Венерата, полярните шапки и гъстата мрежа од „каналите“ на Марс, знаменитите оброчи на Сатурн.

Между дидактичните изобразенията на звездното небо, едно след друго се появяват изображенията на недоведената пълна атмосфера на Венерата, полярните шапки и гъстата мрежа од „каналите“ на Марс, знаменитите оброчи на Сатурн.

Между дидактичните изобразенията на звездното небо, едно след друго се появяват изображенията на недоведената пълна атмосфера на Венерата, полярните шапки и гъстата мрежа од „каналите“ на Марс, знаменитите оброчи на Сатурн.

Между дидактичните изобразенията на звездното небо, едно след друго се появяват изображенията на недоведената пълна атмосфера на Венерата, полярните шапки и гъстата мрежа од „каналите“ на Марс, знаменитите оброчи на Сатурн.

Тук се „коват“ борци

Отдавна привлича погледа на голяма фирма „Младешката спортна школа по борба“. Втрет — салон за тренировки 10 на 6 метра, с голям телих, с подиум за вдигане на тяжести, с писти пейки за отпочиване. Чистичко, украсено със знамена, портрети, прясно боядисано, лъхащо на свежест. В съседната стая — съблекална, канцелария, портрети, лозунги: „Да превърнем борбата в масов народен спорт!“ и др.

Тук всеки ден е оживено. Ако сугринта имат занимава млади борци — ученици од гимназијата или од машинно-тракторното училище, след обед по телихите се прематат в сложни хватки най-малките школници — ученици од VI и VII клас, или пък се събира групата на „големите“ — издъчениците вече учатнични в представителниот одбор на с. Златарица.

Сега борбата в Златарица е почти спорт № 1. Борците од школата с ръководител Стефан Бурнев са добре известни. Не са редки случаите, кога в клуба идват майки, водят за ръка своите деца и се молят:

— Другарю Бурнев, моля те вземи го да тренира при нас. Не мога да се оправя с него! Искра да става борец од това е! . . .

М. ГРАНОВА

— Аз ще го запиша, ще го предложа в учителския съвет. Ако е добър ученик, ако слуша майка си, ако посещава редовно школата, може да го вземем.

А друга майка с радостни огънчета в очите говори: — Мирясах с моя Митко! Цом тръгнал в школата! Не ме ли слуша нешто, думам му: „Ще кажа на другаря Бурнев!“ Като че ли ги омагосва тоя човек — и ми помага в къщи, и си гледа уроците и е послушен — само и само да не би да го отстранят од там, од школата.

Момчетата на Стефан Бурнев станаха известни не само в Търновскиот окръг, но и в цялата страна.

В зоналноото първенство в Стара Загора, кдето възпитаниците на школата бяха представители на Търновскиот окръг, извоюаха 11 први и 3 втори места!

В прва група-юноши целият одбор се класира за први републикански фестивал и спартакиада в София, а във втора група одборът зае II место.

Радостен е и постигнатиот в София резултат. Одборът в I група юноши раздели първото место с одбора на Димитрово — с еднакво брой точки, с 2 втори, 2 трети, 2 четвърти, 1 пето и 1 шесто место. Од София борците се завърнаха в Златарица с високи отличия — Д. Георгиев, Н. Пашов, В. Чикалов, Н. Енчин и Хр. Николов се начиха със звание „Лауреат на првиот младежки фестивал и спартакиада за 1959 г.“ Одборът получи почетното знаме на фестивала. Състезателите добиха нов импулс за още по-упорита работа.

Затова сега 20 деца од 11 — 14 годишна възраст два пъти седмично ставаат на тренировка, правят най-сложни гимнастически упражнения, скачат, вдигат тежки гири, учат и прилагат хватки, борат се. . . Затова сега шестте групи на младежите обхващат 110 юноши — од гимназијата, од МТУ, од ТКЗС. Сега всеки ден — и сутрин, и след обед — в клуба е все оживено. „Коват“ се непрекъснато нови борци.

Нужно е малко повече внимание към работата на школата, како од Окръжния съвет на БСФС, така и од ТКЗС в с. Златарица. Желание за работа како в тренировка, така и в курсиите има, а това е много важно.

Стефан БРЕЗИНСКИ

Съвешание с дописници

Неотдавна в салона на читалището в с. Драганово се състоя съвешание с дописниците на многотиражката „Знаме на социализма“ и в-к „Борба“. На него присъствуваха над 100 дописници — зеноводи, кооператори, работници, учители, служачи од селата Драганово, Сушица, Стрелец и Горски Горен Тръмбеш.

За ролята и задачите на дописниците в борбата за още по-ускорено икономическо развитие на страната ни през 1960 година говори др. Д. Бурнев од редакцијата на в. „Борба“. Изнесен бе и доклад за дейността на редколетијата на „Знаме на социализма“ од др. Н. Роглев зам. секретар на Общинскиот комитет на БКП.

В повечето од изказванията на дописниците и сътрудниците на многотиражката „Знаме на социализма“ и в. „Борба“ имаше самокритичност към досегашната работа и обещание за подобряване на бъдещата дописническа дейност, како към многотиражката „Знаме на социализма“, а така също и към редакцијата на в. „Борба“.

Направени бяха също така и редица предложения по подобряване на сътрудничеството към редакцијата на в. „Борба“ и по списването на многотиражката през 1960 година.

Накрая на съвешанието секретарят на Общинскиот комитет др. Поликраишов призова присъстващите за още по-големи успехи в работата на дописници за многотиражката „Знаме на социализма“ и в. „Борба“.

И